

Open brief met bijlage:

Aan minister Sophie Hermans
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Geachte mevrouw Hermans.

Bij uw een bezoek aan Warffum liet u zich informeren over het doorgaan van de gaswinning alhier. U wordt beleefd ontvangen door onze actie groep die dapper opkomt voor onze bewoners die zo murw geslagen zijn maar verzuimt om Waddengaswinning ter sprake te brengen terwijl dit toch een belangrijk deel van onze gemeente uitmaakt.

De gaswinning in het Warffumveld is vanouds omstreden: Toen in de jaren 1970 in Warffum naar gas geboord werd, beklommen actievoerders onmiddellijk de toren en ketenden zich vast. Op 31 mei 2005 was er een zware explosie tijdens werkzaamheden aan de gaslocatie met twee doden en een zwaargewonde.

Indertijd, vóór 2007 heb ik uw voorganger dhr. Veerman eens gevraagd: "Hoe kan het dat de Waddenzee tegelijk omschreven wordt als een noodlijdend gebied dat € 800 miljoen nodig heeft voor natuurherstel en als een robuust gebied dat wel een stootje kan hebben." Antwoord: "Dat is een kwestie van anders interpreteren van de gegevens."

Beschamend dat de kritiek op de toenmalige interpretatie helemaal uit Australië moet komen en dat de Nederlandse wetenschap zich daarbij nu pas durft aan te sluiten.

Beste minister en regering wees blij en dankbaar voor alle profijt dat u hebt gehad van ons Gronings gas en blijf ook van ons Waddengas af. Genoeg is genoeg!

Uw beslissing vol vertrouwen tegemoet ziend,

teken ik hoogachtend,

Geurt Busser- Waddenschilder

Pastorieweg 20
9989 BM
Warffum

PS In bijlage nadere uitleg.

Minister Sophie Hermans (klimaat en Groene Groei) bezoekt Warffum omdat ze nog 8 jaar wil doorgaan met Gaswinning uit het Warffumerveld, een klein veld dat zogenaamd los staat van het Groningerveld. Ze wordt beleefd ontvangen door onze overheid, plaatselijk actie groep en vertegenwoordigers van het dorp die opkomen voor de plaatselijke bevolking die murw geslagen is. Een pikant vraagstuk.

Warffum is het eerste dorp aan zee boven Groningen. Het hele Groninger Wad inclusief Rottumeroog en Rottumerplaat horen bij onze gemeente. Onvermijdelijk hebben we het hier over Waddengaswinning!

De geschiedenis: toen NAM begin jaren '90 wilde proefboren naar nog meer Waddengas was de schade door gaswinning al aanzienlijk. Bij Ameland meer dan 30 cm daling over plm. 200 vierkante km. Er was voortdurend zandsuppletie nodig, de kwelder Warffum was in 1999 15 cm. gezakt en een uitloper van het Groninger veld liep naar Rottum. Desondanks werden langs de hele kust hoorzittingen belegd over proefboringen naar nog meer Waddengas.

Dat waren overal dezelfde onderonsjes tussen dezelfde partijen.

In Uithuizen was de hoorzitting op een woensdagavond, de vissers van Usquert waren op zee maar ouders en vertegenwoordigers zaten in de zaal: *'Het gaat over óns gebied, we horen te weten wat ze van plan zijn!'*

Vertegenwoordigers van EZ LNV en NAM aan tafel, kritische vragen. Uit het antwoord bleek dat visgronden verloren gingen tijdens deze werkzaamheden. Dit werd gebagatelliseerd: "Je zult daar helemaal geen last van hebben, anders ga je maar gewoon even verderop vissen..." Uit deze onverwachte hoek kwam fel verzet. Tijdens het voorafgaand seismisch onderzoek hadden we slechte ervaringen opgedaan met het zeemanschap van NAM!

Dit proefboren werd door de rechter niet toegestaan terwijl het hefeiland al onderweg was op de Noordzee. Ik heb nog nooit zoveel emotie gezien bij de andere partij. Een vergunning op grond van de milieu beschermings- wet was zoek!? We voerden heftig actie met o.a. Greenpeace en de proefboringen kwamen er niet! Maar uiteindelijk mocht meer Waddengaswinning in 2007 toch doorgaan. Zogenaamd met 'de hand aan de kraan': NAM zou zorgvuldig monitoren en bij de minste schade de kraan dicht(er) draaien. Tijdens de procedures tot 2007 was NAM scheutig met bodemdalings contouren en verdere gegevens: *'Kijk eens hoe goed we het weten'*.

Daarna niets meer, tot heden. Ik vraag al jaren vergeefs om gegevens.

De vloed trekt naar het oosten evenals de schade door bodemdaling: het Wad wordt plat, fijnmazige geulenstelsels verdwenen, hoge platen slaan af, wantijen verondiepen. Rottumeroog brak in 1998 doormidden...enz.

In ons Groninger Wad is het grootste gedeelte verboden. Omdat het bovendien slecht toegankelijk is door de dichtgeslibde haven van Noordpolderzijl werd het de speeltuin voor brave ambtenaren, Waddenfonds, Waddenacademie en wetenschappers die op afroep onderzoeksresultaten bekend maken of verzwijgen en een in deze kringen weinig geliefde Kunstschilder.

Met en zonder Greenpeace, Waddenvereniging, Vogelbescherming Nederland, Natuurmonumenten, Meent van de Sluis, Waddenkunstkring, Ben van Voorn, inwoners Schiermonnikoog, John Lanting en vele anderen heb ik acties en procedures gevoerd tegen Waddengaswinning.

Ik ben trots op mijn vak, op de rechten die ik hier veroverde en ik voel me verplicht om op te komen voor de waarden waaraan ik deze bijzondere positie dank.

Aan deze verantwoordelijkheid voor het Wad doen in dit geval onze plaatselijke overheid en actiegroep ernstig tekort door gevolgen voor het Wad te negeren.

Volgens mij is het sterker om een prachtig Werelderfgoed te verdedigen dan beleefd te wijzen op zielige bewoners die zo murw geslagen zijn. Daar heb ik hier herhaaldelijk vergeefs op gewezen.

Geurt Busser- Waddenschilder.